Cena numeru pojedyńczego 20 gr.
Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nakład 15.000 egzemplarzy.

NASZA POCZTA

ORGAN ZWIĄZKU NIŻSZYCH PRACOWNIKÓW POCZT, TELEGRAFÓW I TELEFONÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

„NASZA POCZTA"
pojawia się z początkiem każdego miesiąca.
Konto P. K. O. 16.176.
Zarząd Główny: Warszawa, Aleja 3 Maja 11.
Tel. 122-16. Konto Zarz. Główn. 13.333.

W JEDNOŚCI SIŁA

CENA OGŁOSZEŃ:

Cała strona	160 zł.
Pół strony	90 „
Ćwierć strony	50 „
Ósma strony	30 „

Rok 4. **Warszawa, 1-go września 1928 roku.** **Nr. 11.**

III-ci KONGRES

Związku Niższych Pracown. Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej.

1-szy dzień Kongresu dn. 26 sierpnia b. r.

W pierwszym dniu Kongresu delegaci zebrali się o godz. 8 rano w lokalu Związku przy ulicy Al. Trzeciego Maja 11.

Przybyli na Kongres wszyscy delegaci w liczbie 89 osób. Oprócz delegatów przybyli w charakterze gości niektórzy członkowie Zarządów Okręgowych i Zarządów Kół.

Ze Związku uczestnicy Kongresu udali się do kościoła św. Aleksandra, w którym o godz. 9 rano odprawiona została uroczysta Msza Św. na intencję pomyślnych obrad Kongresu. Po Mszy Św. wyruszył pochód z kilkunastu sztandarami i orkiestrą na czele do Grobu Nieznanego Żołnierza, gdzie w imieniu Związku złożony został wieniec.

Następnie delegaci udali się w pochodzie do sali obrad Kongresu w T-wie Higienicznem przy ul. Karowej Nr. 31.

Otwarcie Kongresu i powitanie Pana Ministra Poczt i Telegrafu.

Przy otwarciu Kongresu duża sala T-wa Higienicznego wypełniona była delegatami, członkami Zarządów Okręgowych, Zarządów Kół oraz zaproszonemi gośćmi. Galerję wypełniła publiczność. Przy stole prasowym zasiedli sprawozdawcy dzienników warszawskich. O godz. 11 rano przybył na Kongres Minister Poczt i Telegrafu p. Miedziński w towarzystwie dyrektora Departamentu Ogólnego p. Frączkowskiego.

Przybyłemu Ministrowi zebrani delegaci zgotowali gorącą owację.

Prezes Zarządu Głównego Związku kol. Stanisławski otworzył Kongres i na wstępie powitał Pana Ministra, podkreślając przychylny stosunek Rządu i Pana Ministra Poczt do postulatów niższych pracowników pocztowych.

Część zasadniczych postulatów, dzięki życzliwemu stanowisku p. Ministra została zrealizowana. Obecność p. Ministra na Kongresie — mówił prezes Stanisławski — najlepiej świadczy o Jego przychylnym stosunku do niższych pracowników pocztowych, to też przeświadczeni jesteśmy, że Pan Minister nadal w [illegible]wilach otaczać nas będzie życzliw[illegible] odnośnie spra[illegible]

[illegible] należy, że ni[illegible]zes Stanisławski powitał gości pp.: dyr. [illegible]ączkowskiego, senatora Lempke, posła Dobrzańskiego, przedstawicieli Zw. Drużyn Konduktorskich i Zw. Niż. Pracown. Państw. i przedstawicieli prasy.

Przemówienie Pana Ministra Miedzińskiego.

W odpowiedzi na powitanie zabrał głos Pan Minister Miedziński, podkreślając, iż dola funkcjonarjusza państwowego jest najsilniej związana z potęgą Państwa.

Jeśli w Państwie dzieje się źle, jeśli Państwo jest biedne, źle dzieje się pracownikom państwowym i naodwrót, jeśli Państwo wzrasta w siły i staje się bogatsze, los pracowników państwowych stopniowo polepsza się. Stąd wniosek, że ludziom pracy najlepiej się powodzi w dużym mocnym Państwie.

Zatem powszechną troską ludzi pracy winna być potęga Państwa.

Rząd jaknajprzychylniej odnosi się do wszystkich słusznych postulatów niższych pracowników pocztowych i w miarę możności uwzględnia je. Postulaty te jednak nie mogą być odrazu w całej rozciągłości wprowadzone w życie. Na to potrzeba czasu. Słuszne postulaty uwzględniane mogą być stopniowo. Czas tworzy okowy, które niepo-

dobna odrazu zerwać nawet największym wysiłkiem. Państwo Polskie które znajduje się dziś w stanie stopniowego rozwoju Jego siły i potęgi, nie jest jeszcze tak bogate, aby mogło należycie wynagradzać pracowników państwowych za ich ofiarną służbę. Sytuacja jednak stale polepsza się. W biedzie i ciężkiej służbie niechaj pociechą będzie dla pracowników państwowych to, że ich praca nie idzie na marne, że pracują nad wzrostem potęgi Państwa, które w przyszłości wynagradzać będzie dobrze swych pracowników.

Młodsi doczekają się jeszcze znacznej poprawy bytu. A dla wszystkich niechaj pociechą będzie to, że dzięki ofiarnej naszej pracy, dzieci nasze żyć będą już w daleko lepszych warunkach.

Ja i Rząd — mówił p. Minister — wdzięczni jesteśmy waszej organizacji za to, że spotkaliśmy się z waszej strony ze zrozumieniem tego, że wszystko to, co Rząd chce zrobić, nie zawsze może zrobić. Na czele waszego Związku spotkałem ludzi, którzy dbają o wasz interes i którzy przychodzili do mnie bronić waszych spraw, ale byli to ludzie rozumni, zdający sobie sprawę z sytuacji w jakiej się znajduje Państwo. Bardzo chętnie przysłuchiwałbym się całym obradom waszego Zjazdu, nie będę mógł tego jednak uczynić ze względu na zaproszenie, jakie otrzymałem od Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. Zresztą wszystkie bolączki wasze znam dobrze z codziennej pracy. Życzę wam owocnych obrad i pomyślnego rozwoju organizacji. Postulaty, które uchwalicie na Zjeździe, ja i Rząd z całą dobrą wolą przyjmiemy i w miarę możności będziemy chcieli uwzględnić.

Przemówienie p. Ministra nacechowane szczerą przychylnością do potrzeb niższych pracowników pocztowych, wywołało długotrwałe oklaski i gorącą owację na cześć Rządu i Pana Ministra Poczt.

Dalsze przemówienia powitalne.

Po opuszczeniu Kongresu przez p. Ministra, p. Senator Lempke wygłosił przemówienie powitalne w imieniu Związku Urzędników Kolejowych i Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem, życząc Kongresowi owocnej pracy. W przemówieniu swem Senator Lempke podkreślił bezpartyjny charakter Zw. Niż. Pracown. Poczt, Telegrafu i Telef., co w okresie wciągania związków zawodowych na służbę różnych partyj politycznych, jest tembardziej chwalebne. Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem, wszystkie słuszne postulaty niższych pracowników pocztowych będzie popierać.

Następnie Senator Lempke omawiał sprawę pragmatyki służbowej.

Uchwalenie pragmatyki służbowej nie powinno napotykać większych trudności ze względu na to, że nie jest to związane z żadnemi wydatkami ze skarbu Państwa. Jeśli dotychczas pragmatyka służbowa nie została uchwalona, to wynikło to z różnicy zdań jaka ujawniła się w dyskusjach nad tą sprawą. Rząd albo za pomocą pełnomocnictw lub uchwały sejmowej wprowadzi pragmatykę służbową.

W imieniu Zw. Niższych Funkc. Państw. witał Kongres p. Mozgała, podkreślając węzły przyjaźni jakie łączą Zw. Niż. Pracown. Poczt. ze Zw. Niż. Funkc. Państw., które utrwalone zostały zgodną współpracą w ciągu ostatnich 2 lat. Oba te Związki w tym czasie niejednokrotnie występowały razem w ogólnych sprawach w obronie niższych pracown. państwowych.

Pan Mozgała omówił w streszczeniu wspólne bolączki wszystkich niższych funkcj. państwowych.

Witał również Kongres przedstawiciel Zw. Drużyn Konduktorskich p. Oksiński, życząc pomyślnych obrad.

W dalszym ciągu powitalnych przemówień, zabrał głos p. poseł Dobrzański, zapewniając w imieniu grupy parlamentarnej posłów i senatorów Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem poparcie dążeń niższych pracown. pocztowych. Poseł Dobrzański podkreślił, że sprawy te jemu osobiście są bliskie, gdyż sam jest pocztowcem i zna dobrze niedolę pracowników pocztowych.

Ostatni przemawiał kol. Kotowski ze Lwowa, wyrażając radość, że na Zjazd przybyli delegaci ze wszystkich krańców Rzeczypospolitej Polskiej i zapewniając, że wszyscy niżsi pracown. poczt. stać będą wytrwale przy swoim sztandarze.

Pod koniec przemówień powitalnych przybył serdecznie witany, stały delegat na Kongres z ramienia Min. Poczt. i Tel. radca ministerjalny p. Jura.

Wybór prezydjum Kongresu.

Następnie przystąpiono do wyboru prezydjum Kongresu. Na Marszałka większością głosów powołano kol. Urbaniaka, prezesa Zarządu Okręgowego z Poznania, na vice-marszałka kol. Podgórskiego, prezesa Zarządu Okręgowego w Lublinie i na sekretarzy kol.: Chmarę z Bydgoszczy i Jaworskiego z Warszawy.

Po ukonstytuowaniu się Prezydjum Kongresu i podziękowaniu Marszałka za wybór, wzniesiono trzykrotne okrzyki na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej i Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Porządek i regulamin obrad.

Porządek obrad przedstawił ustępujący Zarząd Główny.

Kol. Bobrowski proponował przyjęcie tego porządku bez zmian.

Kol. Warszyński postawił wniosek, aby w p. 7-ym wstawić zmiany regulaminu Centralnej Grupy Technicznej. Wniosek ten popierał kol. Kosiewicz. Na wniosek marszałka kol. Urbaniaka, Kongres postanowił rozpatrywać zmiany regulaminu Centr. Gr. Techn. w p. 14 obrad.

Na wniosek kol. Drygalskiego postanowiono skreślić ustalone w porządku obrad godziny przerw, z tem, że o przerwach Kongres decydować będzie każdorazowo przez głosowanie.

Po uchwaleniu tych poprawek, porządek obrad został przyjęty. Przyjęty został również odczytany przez kol. Chmarę regulamin obrad uchwalony na II Kongresie w r. 1926.

Na wniosek kol. Pallandra uchwalono wybrać doraźną komisję wniosków dla dokonania przedwstępnych czynności i ułatwienia pracy właściwej komisji wniosków.

Do komisji tej wybrani zostali kol.: Korba, Pallander i Zieliński.

Obszerna dyskusja wywiązała się w sprawie ilości członków poszczególnych komisji.

Dyskusja ta zamknięta została na wniosek kol. Lassa.

Uchwalono na wniosek kol. Kiszki, powołać do poszczególnych komisji po jednym członku z każdego Okręgu.

Do komisji mandatowej powołano kolegów: Morawskiego z Wilna, Stanisława Stermińskiego z Warszawy, Pufunda Florjana z Bydgoszczy, Rogalskiego Mikołaja ze Lwowa i Lusiaka Franciszka z Okręgu Poznańskiego.

Następnie Kongres uchwalił przerwę obiadową od godz. 14.30 do godz. 16.

Wybory Komisji.

Po przerwie obiadowej dokonano dalszych wyborów komisji, które dały następujące wyniki:

Komisja prasowa kol.: Michał Zaderecki z okręgu lwowskiego, Andrzej Kuberski z Wilna, Bernard Urbański i Karol Szreiber z okręgu bydgoskiego.

Komisja wyborczo-skrutacyjna kol.: Lass Antoni z okręgu bydgoskiego, Kowik Michał z Lublina, Wdowiak Feliks z Warszawy, Bukowski Jan z Krakowa i Adamski z okręgu lwowskiego.

Komisja projektodawczo-ustawowa kol.: Grenik Antoni z Lublina, Tyszkiewicz Mikita ze Lwowa, Tomaszewski J. z Łodzi i Szelpuk Tomasz z Warszawy.

Komisja budżetowa kol.: Bużalski Feliks z Bydgoszczy, Hruby Franciszek z okręgu lwowskiego, Pisarczyk Edmund ze Śląska, Święszkowski Jan z Grudziądza i Kośnikowski Stanisław z Grodna.

Komisja organizacyjno-administracyjna kol.: Hernik Bolesław z okręgu lubelskiego, Kotowski Filip ze Lwowa, Olszewski Feliks z Warszawy i Poturalski z Bydgoszczy.

Komisja wniosków kol.: Estrop Jan z okręgu bydgoskiego, Guzejko Władysław z Białegostoku, Sękiewicz Jan ze Lwowa, Salamon Franciszek z okręgu krakowskiego, Gidziński Albin z Wołynia, Koprowski Władysław z okręgu bydgoskiego, Majewski Franciszek z Włocławka i Sitek Władysław z Warszawy.

2-gi dzień obrad dnia 27 sierpnia b. r.

W drugim dniu obrad, sekretarz ustępującego Zarządu Głównego kol. Chamski, odczytał protokuł z II Kongresu, który został przyjęty; zawartą w tym protokule uchwałę poprzedniego Kongresu w sprawie przyłączenia Związku do Zjednoczenia Zawodowego Polskiego uznano obecnie za nieaktualną. Następnie przystąpiono do sprawozdań ustępującego Zarządu Głównego.

Sprawozdanie prezesa Stanisławskiego.

Pierwszy zdawał sprawozdanie z ogólnej działalności Zarządu Głównego kol. prezes Stanisławski, podkreślając na wstępie, że gdy Zarząd Główny przed dwoma laty obejmował urzędowanie, organizacja była jeszcze mała, niedostatecznie rozwinięta. Przytem Związek miał licznych wrogów, którzy starali się szkodzić mu na każdym kroku. Drugi Kongres nałożył na Zarząd Główny wielkie obowiązki. Nie wszystkie mogły być w całości wykonane. Przedewszystkiem jeśli chodzi o szereg postulatów w sprawach zawodowych, to niektóre z nich wymagały zmiany obowiązujących ustaw i rozporządzeń. A wiadomą jest rzeczą, że zmiana ustawy wymaga dłuższego czasu i dłuższych starań. Cały szereg jednak postulatów, które nie wymagały zmiany ustaw, Zarząd Główny Związku dzięki przychylnemu stanowisku Rządu i p. Ministra Miedzińskiego, zdołał przeprowadzić.

Na podstawie dłuższej obserwacji Zarząd Gł. Związku doszedł do przekonania, że akcja podjęta przez C. K. P. niema żadnych widoków powodzenia, gdyż organizacja ta pozbawiona jest jakichkolwiek wpływów u czynników miarodajnych.

Wobec tego Związek nasz mógł tylko współpracować ze Związkiem Niższych Funkc. Państwowych i razem z nim występował w ogólnych sprawach, dotyczących wszystkich niższych pracowników państwowych.

Dzięki tym staraniom, w rządowym projekcie pragmatyki służbowej, pousuwane zostały niektóre przepisy, krzywdzące pracowników.

Z zasadniczych postulatów przeprowadzone zostało przeszeregowanie, na skutek złożonego w r. ub. przez Zarząd Gł. Związku memorjału na ręce p. Ministra Miedzińskiego.

Spotykały nas zarzuty z prowincji — mówił prezes Stanisławski — że przeszeregowanie nie było takie jak podawaliśmy. Zarzuty te powstały wskutek nieporozumienia. Przeszeregowanie było o jedną grupę wzwyż, a tylko wyjątkowo o dwie grupy dla kategorji 16-ej. Zarząd Gł. podjął starania w Ministerstwie o zniesienie tytułu „niższy pracownik", napotkał w tym wypadku jednak na odmowę ze strony Ministerstwa, w braku dostatecznie umotywowanych argumentów prawnych, któreby przemawiały na korzyść zniesienia tego tytułu. Jedną z największych naszych bolączek jest brak pragmatyki służbowej dla niższych pracowników, która pomimo dużych starań nie została dotychczas uchwalona.

W latach ubiegłych otrzymywaliśmy dużo skarg od naszych członków na niewłaściwe stosowanie przez poszczególne Dyrekcje urlopów dla niższych pracowników. W roku bieżącym skarg takich jest znacznie mniej, nastąpiła więc pod tym względem widoczna poprawa stosunków.

Odnośnie spraw dyscyplinarnych, podkreślić należy, że niżsi pracownicy pocztowi z racji charakteru ich służby, najczęściej narażani są na wytaczanie im dyscyplinarnych dochodzeń i kar.

W dużej mierze przyczynia się do tego nieznajomość obowiązujących przepisów, która powoduje, że niżsi pracownicy niewinnie padają ofiarą.

Aby temu zapobiedz, Zarząd Główny Związku w „Książce Pamiątkowej", która wyszła z druku przed kilkoma tygodniami, umieścił te najważniejsze rozporządzenia, które powinien dokładnie poznać każdy niższy pracownik pocztowy.

Odnosi się to także do sprawy pomocy lekarskiej.

Do Zarządu Głównego często wpływają podania członków o podjęcie interwencji w Ministerstwie, celem wyjednania pokrycia kosztów leczenia. W większości wypadków podania te są nieuzasadnione i niezgodne z obowiązującemi przepisami. W takich wypadkach interwencja w Ministerstwie jest zupełnie niecelowa, gdyż nie może odnieść żadnego skutku.

Dlatego pożądaną byłoby rzeczą, aby koledzy delegaci po powrocie do swoich kół, wyjaśnili wszystkim członkom, że w sprawach pomocy lekarskiej, jak zresztą i we wszystkich innych sprawach należy postępować ściśle według obowiązujących

przepisów, które członkowie znajdą w „Książce Pamiątkowej", wydanej przez Zarząd Główny.

Zarząd Główny pracował intensywnie, podejmując starania w wielu sprawach, żywo obchodzących ogół niższych pracowników pocztowych.

Jeśli niezdołał przeprowadzić wszystkiego tego co zamierzał, to wynikło to przedewszystkiem stąd, że Związek nasz późno zaczął się organizować, znacznie później od innych Związków, a odrazu wszystkiego nie da się zrobić.

Jeśli chodzi o zasadniczą poprawę bytu, trzeba stworzyć wielką siłę, zorganizowanych w związkach zawodowych pracowników, aby wywalczyć swoje postulaty.

Następnie prezes Stanisławski omawiał sprawę ostatnich wyborów do Sejmu i udziału w nich naszego Związku.

Poprzedni Sejm nie interesował się zupełnie losem niższych pracowników państwowych. Pomimo licznych delegacji pracowników do posłów z różnych partji, Sejm pozostał głuchy na najżywotniejsze potrzeby pracowników państwowych. Dlatego przy ostatnich wyborach widząc tworzący się wielki Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem, postanowiliśmy poprzeć go swojemi głosami i swoją pracą dla dobra Państwa i dla dobra pracowników państwowych.

W ciągu ostatnich dwuch lat organizacja nasza rozwinęła się znacznie, rozszerzając sieć swoich kół i powiększając liczbę członków. Ostatnio zorganizowany został Okręg Wileński.

Dążeniem Wydziału Wykonawczego było jaknajbardziej rozwinąć akcję organizacyjną, uświadamiającą i o poprawę bytu.

Wydział Wykonawczy w swoich pracach kierował się zawsze dobrem organizacji i ogółu członków.

Ja jako prezes — mówił kol. Stanisławski — pracowałem tak, jak w moim rozumieniu mogłem najlepiej, nigdy nie kierując się względami osobistemi.

Jeśli są pewne usterki i błędy, to wynikają one z nader trudnych warunków, w jakich pracował Wydział Wykonawczy.

Sprawozdania sekretarza i skarbnika.

Następnie zdawali sprawozdanie sekretarz kol. Chamski i skarbnik kol. Popielczyk. Kol. Chamski zaznaczył, że gdy 2 lata temu obejmował sekretarjat Zarz. Gł., nie był on jeszcze należycie zorganizowany. Nie było wówczas odpowiedniego lokalu ani utensylji biurowych. Obecnie Związek ma odpowiedni lokal i inwentarz. Założone zostały akta, kupiona maszyna do pisania i cały sekretarjat doprowadzony został do stanu sprawnego funkcjonowania.

Skarbnik kol. Popielczyk odczytał sprawozdanie kasowe i bilans. (Patrz strona 5).

Sprawozdanie Prezesa Centralnej Grupy Technicznej kol. Warszyńskiego.

Z koleji złożył sprawozdanie prezes Centralnej Grupy Technicznej kol. Warszyński.

Zarząd Centr. Grupy Techn. w maju b. r. złożył w Ministerstwie memorjał w sprawie przeszeregowania niższych pracowników technicznych do wyższych grup uposażenia. Ministerstwo zasadniczo przychylnie odniosło się do tego memorjału. Przeszeregowanie niższych pracowników technicznych uwzględnione będzie z chwilą wejścia w życie nowej ustawy uposażeniowej.

Zarząd Centr. Gr. Techn. czynił usilne zabiegi o przyznanie dodatku technicznego w wysokości 25 proc. poborów. Sprawę tę rozpatrywała komisja międzyministerjalna i po uzgodnieniu jej Pan Minister Poczt i Telegrafów złożył odpowiedni projekt na Radę Ministrów, który jednak nie został zaaprobowany. Pan Minister Miedziński obiecał jednak, że sprawę tę jeszcze raz wniesie na posiedzenie Rady Ministrów.

W sprawie wynagrodzenia monterów za podróże służbowe, przebyte pieszo, prezes Warszyński oświadczył, że Ministerstwo wydało odpowiednie polecenie dyrekcjom, nie wszystkie dyrekcje jednak stosują się do tego, motywując tem, że jeśli monterzy mają rowery służbowe, to nie należy się im to wynagrodzenie.

Zarząd Centralnej Grupy Techn. wyjednał dla niższych pracown. techn. płaszcze nieprzemakalne i odzież zimową i złożył memorjał w Ministerstwie w sprawie częstszego niż dotychczas wydawania umundurowań służbowych.

Odpowiedzi na ten memorjał dotychczas niema, gdyż Ministerstwo sprawy tej jeszcze nie rozpatrzyło.

Częściowo zrealizowany został postulat przyjmowania robotn. techn. na etat pocztowy.

Poszczególne dyrekcje stosują się do tego.

Wcielenie wszystkich robotników technicznych do grup uposażeniowych, jak to ma miejsce na koleji, nie nastąpiło ze względu na sprzeciwy pracowników niektórych okręgów, którzy mają wynagrodzenie wyższe, niż te jakie mogliby osiągnąć w grupach uposażeniowych.

Następnie prezes Warszyński omówił sprawy organizacyjne grupy technicznej.

W ub. kadencji Zarządu zorganizowany został Okręg Lwowski i zapoczątkowana została organizacja Okręgu Wileńskiego (Grodno), Krakowskiego i Warszawskiego. W niedługim już czasie wszyscy niżsi pracownicy techniczni połączą się w naszym Związku, występując ze Zrzeszenia Pracowników Technicznych, które nic dla nich nie zrobiło, nie przeprowadziwszy ani jednego zasadniczego postulatu. Za przykład posłużyć mogą dozorcy sieci z Okręgu Górnośląskiego, którzy przed kilkoma miesiącami z nieświadomości przystąpili do Zrzeszenia, a już obecnie wystąpili, przekonawszy się, że będąc w tej organizacji nic nie zdołają osiągnąć.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.

W imieniu Komisji Rewizyjnej przemawiał kol. Wolff, odczytując protokół tej komisji z przeprowadzonej rewizji.

Następnie uchwalono przerwę obiadową od godz. 14 do 16.

Dyskusja i uchwalenie absolutorjum Zarządowi Głównemu.

Po przerwie rozpoczęto dyskusję nad Sprawozdaniami Zarządu Gł., w której zabierali głos kol. Grządziela, Kapuła, Olszewski, Drygalski. Na wniosek kol. Pufunda wybrano dwóch mówców generalnych, jednego za i jednego przeciw.

Przeciw ustępującemu Zarządowi Głównemu przemawiał kol. Jagielski, krytykując ostro jego działalność. (Dalszy ciąg sprawozdań na str. 6).

Zamknięcie rachunków Zarządu Głównego

ZWIĄZKU NIŻSZYCH PRACOWNIKÓW POCZT, TELEGR. i TELEF. RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

za rok 1926, 1927 i 1928

obejmujący okres od dnia I.X. 1926 r. do dnia 31.VII. 1928 roku

PRZYCHÓD.

		Zł.	gr.
1.	Saldo z dnia 20.IX. 1926 r. . . .	283	71
2.	Danina na II-gi Kongres	1.315	15
3.	Wkładki miesięczne członków . .	62.652	66
4.	$^0/_0$ od wkładów P. K. O. . . .	164	52
5.	Ofiary: a) na fundusz prasowy .	591	10
	b) na lokal związkowy .	3.315	50
6.	Za prenumeratę „Naszej Poczty“ .	44	10
7.	Zwrócono naszych pożyczek . .	20	—
8.	Zaciągnięto pożyczek	6.000	—
9.	Inne wpływy	10	30
10.	Danina na III-ci Kongres	14.781	56
	Razem . .	89.178	60

ROZCHÓD.

		Zł.	gr.
1.	Koszta manipulacyjne P. K. C. .	77	43
2.	Za wydawnictwo „Naszej Poczty“	17.443	40
3.	Płace członków W. W. i siły biurowej:		
	a) prezesa	3.120	00
	b) sekretarza	1.400	00
	c) skarbnika	1.400	00
	d) siły biurowej	3.749	42
4.	Delegacje członków Wydz. Wyk., koszta podróży, djety, oraz plenarne zjazdy	13.420	67
5.	Wydatki, związane z urządzeniem II-go Kongresu	7.565	60
6.	Na cele organizacyjne, wiece, zebrania, reprezentacja ograniczona .	5.808	99
7.	Budżet Centr. Gr. Techn. . . .	704	32
8.	Sekretarjat:		
	a) materjały kancelaryjne i druki	2.931	75
	b) opłaty pocztowe	1.654	99
	c) prenumer. pism i dzienników	366	85
9.	Obrona prawna członków . . .	2.691	12
10.	Pożyczki:		
	a) zwrócone—przez nas zaciągnięte	6.000	00
	b) udzielono Okręgowym Kołom	790	85
	c) zapłacono $^0/_0$ od zaciągniętej przez nas pożyczki	27	55
11.	Wydatki gospodarcze: lokal, światło, opał, telefon, usługa . . .	15.412	91
12.	Kupiono inwentarz za	2.585	05
13.	Bibljoteka związkowa	48	00
14.	Zwrócono mylnie nadesłan. składek	189	50
15.	Zwrócono mylnie wypłaconych odszkodowań	10	30
16.	Saldo na dzień 1.VIII. 1928 roku .	1.779	90
	Razem . .	89.178	60

B I L A N S

STAN CZYNNY.

1.	Saldo kasowe z dn. 31 lipca 1928 r.	Zł. 1.779.90
2.	Stan konta	„ 3.293.60
3.	Inwentarz	„ 3.741.60
	Razem .	Zł. 8.815.10

STAN BIERNY.

1.	Długi Związku	Zł. —.—
2.	Inne zobowiązania	„ —.—
3.	Majątek Związku	„ 8.815.10
	Razem .	Zł. 8.815.10

ZARZĄD GŁÓWNY:

Prezes (—) **Stanisławski**

Sekretarz (—) **T. Chamski**

Skarbnik (—) **M. Popielczyk**

GŁÓWNA KOMISJA REWIZYJNA:

Przewodniczący (—) **Wolff**

Członkowie: (—) **I. Lebiedź**

(—) **Bobrowski**

Za Zarządem Gł. przemawiał kol. Chmara, odpierając stawiane mu zarzuty i stwierdzając, że ustępujący Zarząd Gł. pracował w nader trudnych warunkach. W dyskusji nad sprawozdaniem Prezesa Cen. Gr. Tech. przemawiał kol. Pietrzala przeciw i kol. Kosiewicz za. Po zamknięciu dyskusji, Kongres większością głosów uchwalił udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi Głównemu.

Na wniosek komisji prasowej, Kongres uchwalił wysłać do prasy za pośrednictwem Polskiej Agencji Telegraficznej komunikat z przebiegu obrad Kongresu, którego treść odczytał kol. Chmara.

Pierwsze głosowania do Zarządu.

Przewodniczący komisji wyborczej odczytał listę kandydatów do Zarządu, proponowaną przez tą komisję, poczem ustalono podział, mandatów według okręgów. Podług tego podziału na ogólną liczbę 19 członków Zarządu przypada:

dla	Okr.	Poznańskiego	5	czł.	Zarz.	i	1	zastępca
„	„	Bydgoskiego	4	„	„	„	1	„
„	„	Lwowskiego	2	„	„	„	1	„
„	„	Warszawsk.	3	„	„	„	1	„
„	„	Śląskiego	1	„	„	„	1	„
„	„	Lubelskiego	1	„	„	„	1	„
„	„	Wileńskiego	1	„	„	„	1	„
„	„	Krakowskiego	1	„	„	„	1	„

i 1 członek Zarządu z ramienia Centralnej Grupy Technicznej. W komisji rewizyjnej, składającej się z 3 członków, po 1 mandacie dla Okręgów: lubelskiego, lwowskiego i śląskiego i z trzech zastępców, po jednym z Okręgów: Wileńskiego, Krakowskiego, i Lubelskiego.

Zarządzono przerwę w obradach, w czasie której delegaci wypełniali listy wyborcze. Po przerwie podjęto obrady na plenum Kongresu nad projektem budżetu, przedstawionym przez komisję budżetową, a równocześnie w tym czasie komisja wyborcza obliczała głosy.

Projekt budżetu odczytał przewodniczący komisji kol. Bużalski. Po obszernej dyskusji, w tej sprawie, na wniosek kol. Puffnuda postanowiono projekt budżetu odesłać powtórnie do komisji.

Następnie kol. Jagielski odczytał wynik pierwszego głosowania do Zarządu Głównego.

W głosowaniu tym tylko dziesięciu kandydatów otrzymało wymaganą statutowo absolutną większość głosów, reszta zaś kandydatów większości tej nie uzyskała.

Po długiej dyskusji, w której przemawiali kol.: Drygalski, Jagielski, Chmara, Olszewski i Bobrowski, uznano wybory te za nieważne. Wobec tego przystąpiono do powtórnego głosowania.

Późnym wieczorem na wniosek Marszałka zamknięto obrady 2-go dnia Kongresu, z tem, że komisja wyborcza obliczy wynik głosowania i zakomunikuje go Kongresowi w 3-cim dniu obrad.

Depesze

Do Pana Prezydenta Rzplitej, Marszałka Piłsudskiego i Premjera Bartla.

W drugim dniu obrad Prezydjum Kongresu wysłało depesze do Pana Prezydenta Rzplitej, Marszałka Piłsudskiego i Premjera, prof. Bartla następującej treści:

Do

Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Niżsi pracownicy pocztowo - telegraficzni zebrani na III-cim Kongresie w dniach 26, 27 i 28 b. m. w Warszawie, wyrażają cześć i hołd Panu Prezydentowi oraz przyrzekają, że nadal jak dotychczas dla dobra Rzeczypospolitej pracować będą.

Prezydjum.

Do

I-go Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

Niżsi pracownicy pocztowi zebrani na III-cim Kongresie Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów w dniach 26, 27 i 28 b. m. w Warszawie, wyrażają cześć i hołd Panu Marszałkowi, jako pierwszemu bojownikowi o Wolność i Niepodległość Rzeczypospolitej, oraz przyrzekają, że nadal jak dotychczas dla dobra Rzeczypospolitej pracować będą.

Prezydjum.

Do

Pana Prezesa Rady Ministrów Profesora Kazimierza Bartla.

III-ci Kongres Związku Niższych Pracowników Pocztowych, obradujący w dniach 26, 27 i 28 b. m. w Warszawie, wyraża Panu Premjerowi podziękowanie za Jego dotychczasowe przychylne traktowanie postulatów niższych pracowników pocztowych i prosi Pana Premjera nadal o opiekę.

Prezydjum.

3-ci dzień obrad dnia 28 sierpnia b. r.

W 3-cim dniu obrad głos zabrał przedstawiciel Zw. Inwalidów Wojennych z Łodzi p. Sawicki, życząc pomyślnych obrad i rozwoju organizacji.

Sprowozdanie komisji wniosków.

Przewodniczący komisji wniosków kol. Jan Sękiewicz odczytał wnioski opracowane przez tą komisję na podstawie materjałów przedłożonych przez Zarząd Główny, poszczególne Koła, delegatów i grupę techniczną.

Wnioski te Kongres uchwalił jednogłośnie w brzmieniu następującem:

Uchwały.

I

Domagamy się:

1. W celu uczczenia 10 - lecia Niepodległości Państwa Polskiego, w stosunku do niższych prac. pocztowych za ich znojną pracę dla dobra Ojczyzny, przelaną krew dla obrony tejże, uchwalenia: pragmatyki służbowej, stabilizacji, podwyższenia poborów i t. p. ulepszeń, w tak ciężkich warunkach, jakie obecnie przechodzimy;

2. rychłego uchwalenia pragmatyki służbowej i wprowadzenia jej w życie;

3. podwyższenia poborów do tego stopnia, by najniższa grupa otrzymała minimum egzystencji, i rewizji ustawy uposażeniowej;

4. dodatku mieszkaniowego bez względu na stopień służbowy, wystarczającego na pokrycie czynszu 2 pokoji z kuchnią;

5. dodatku kresowego dla pogranicznych miejscowości i morskich:

a) dodatku drożyźnianego dla miejscowości klimatycznych, w wysokości 50 proc. poborów,

b) dla miejscowości objętych Targami Międzynarodowemi;

6. aby przy osiągnięciu wyższych grup lub szczebla służbowego nie potrącano połowę na fundusz emerytalny, również by zniesiono potrącania 3 proc. na fundusz emerytalny od poborów miesięcznych — emerytów;

7. zniesienia godzin nadliczbowych, które pełni się perjodycznie. ewentualnie odpowiedniego wynagrodzenia za nie, jak i za służbę w niedziele i święta;

8. zniesienia nazwy „woźny", a wstawienia nazwy „podurzędnik", ustalenia i podziału służby według starszeństwa, zaś odznak według załączonego wzoru;

9. udzielenia zwrotnych zaliczek na pobory w wysokości 2-miesięcznej pensji bez potrzeby udokumentowania, również zapomóg bezzwrotnych tak dla etatowych jak i dla nieetatowych pracowników;

10. udzielenia wszystkim dyrekcjom odpowiednich kredytów na przeprowadzenie koniecznych konserwacyj urzędów, domów mieszkalnych, również ryczałtów manipulacyjnych na przyjęcie sił zastępczych do zastępstw niższego pracownika poczt. w dniach niedzielnych w tych urzędach lub agencjach, gdzie są tylko 2 siły zatrudnione, co nie daje im możności wypoczynku niedzielnego;

11. wynagrodzenia za nocne godziny w wysokości 30 gr. za godzinę, bez różnicy posiadanej grupy służbowej, ponieważ służba nocna wyczerpuje wszystkich, tak urzędników jak i niższych funkcjonarjuszy jednakowo;

12. automatycznego awansu według wysłużonych lat, do 10 lat w myśl zarządzenia Ministerstwa P. i T. Nr. 1687/I. 28, oraz znowelizowania odnośnego zarządzenia w następujący sposób:

dla nieegzaminowanych pracowników po 13 latach służby, o przeszeregowanie do grupy 12, a dla nieegzaminowanych po 19 latach służby do grupy 11a, po 27 latach służby do grupy 10a;

a) ażeby znowelizowano ustawę zaliczającą z pod b. zabrów służbę — 6 lat za 1 rok; służba ta powinna być zaliczana w stosunku jeden do jednego, gdyż ci pracownicy są materjalnie pokrzywdzeni;

13. przesunięcia do odpowiednich grup i szczebli służbowych ostatecznie z dniem 1 stycznia 1929 r. tych wszystkich pracowników, którzy wysłużyli odpowiednią ilość lat, a którzy nie mogąc osiągnąć 2 grup jednocześnie, zostali nadal pokrzywdzeni, oraz przyznania etatów stałych wszystkim prowizorycznym niższym funkcjonarjuszom, jako też ekspresistom, depeszowym, którzy pracują po kilka lat, a nie są zaliczeni w poczet pracowników stałych; powinni być przyjmowani po 1 roku nienagannej służby na etat, oraz wydania polecenia dyrekcjom ścisłego przestrzegania rozporządzenia Min. P. i T. z dnia 17 lutego 1928 r. l. dz. 1687/I. 28.

14. raz w roku wolnego biletu dla pracowników poczt. i ich rodzin na przejazd kolejami państwowemi w czasie urlopu wypoczynkowego:

a) udzielenie 50 proc. zniżek kolejowych również dla pracowników nieetatowych;

b) zwrotu kosztów przejazdu kolejowego dla pracowników zamieszkujących poza miejscem urzędowania;

c) udzielania 50 proc. zniżki kolejowej dla rodzin niższ. prac. poczt.

d) wolnej karty jazdy na tramwaje, gdzie takowe istnieją;

15. ubezpieczenia pracowników nieetatowych w ubezpieczalni krajowej, na wypadek kalectwa, lub niezdolności zarobkowania, gdyż Kasy Chorych tego zadania nie spełniają;

16. rewizji rejonów miejskich i wiejskich, oraz powiększenia personelu niższego, aby odpowiadało 8 godzinnemu dniu pracy, ponieważ przy obecnym stanie powoduje się przedwczesną niezdolność do pracy;

a) osobnego wynagrodzenia dla listonoszy wiejskich za przebyte klm. ponad 26 klm. w ich obwodach doręczeń;

17. zwrot opłat szkolnych za dzieci niższych pracowników poczt. w szkołach średnich państwowych, jak też i prywatnych;

18. dla pracowników pocztowych i ich rodzin:

a) wolnego wyboru lekarza,

b) bezpłatnej karty porady,

c) bezpłatnych środków leczniczych,

d) bezpłatnego lekarza specjalisty wrazie potrzeby,

e) bezpłatnego leczenia pracowników i ich rodzin w miejscowościach klimatycznych i kąpielowych,

f) bezpłatnej pomocy dentystycznej;

19. dla wszystkich niższ. prac. poczt. i monterów do kompletu ubrania natychmiast wydać peleryny 120 cm. długości, rocznie jedną parę butów, jedną parę trzewików, 4 pary zelówek, oraz kożuchów, czapek zimowych dla monterów i konwojantów;

20. zapłacenia urlopu wraz z jego dodatkami za niemożność wykorzystania tego;

21. wydania poleceń, aby przydzielono ubrania ochronne do ekspedycji i ambulansów

22. wypłacenia emerytom każdorazowego dodatku na równi z pracownikami czynnej służby;

23. powiększenia etatatów przy wszystkich urzędach, gdyż ta ilość nie odpowiada wymogom służby;

24. zniesienia kar pieniężnych, jak też odpowiedzialności solidarnej za zaginione przesyłki pocztowe, za niezgodność sumarjusza

25. zwolnienia listonoszy od pełnienia dyżurów nocnych na sortowni i przy skarbcu, ponieważ przy całodziennej służbie (od 10 do 12 godzin) obejmuje dyżur nocny, a po nieprzespanej nocy pójdzie znowu do służby doręczeniowej i tym samym pracuje 36 godzin bez przerwy;

26. bezzwłocznego przeszeregowania do grupy 12-ej tych pracowników, którzy złożyli egzamin fachowy i mają 10 lat służby pocztowej;

27. bezpłatnego wydawania mundurów:

a) wykonywania mundurów z materjałów dobrych (kangarnowych), koloru ciemno - granatowego,

b) dotrzymania terminu wydania mundurów,

c) szycia mundurów według miar indywidualnych, albo też wydawania materjału;

28. żeby urlopy wypoczynkowe udzielane były od 1 kwietnia do 31 września każdego roku, oraz przyznania odpowiedniej ilości sił zastępczych na czas urlopów wypoczynkowych, urlopów równorzędnych z urzędnikami, nie kierując się stanowiskiem, lecz latami służby;

29. znowelizowania rozporządzenia Min. P. i T., ogłoszonego w Dz. Urzęd. Nr. 4 z dnia 1.III 1928 r. ażeby pracownikom, którzy przewożą lub przenoszą ładunek pocztowy na drogach bitych, również przyznano dodatek, gdyż znajdują się bez przerwy 11 i więcej godzin poza miejscem urzędowania;

30. aby zarządzenie zdejmowania czapek przez niższych pracowników było zniesione, gdyż to jest uciążliwe przy wykonaniu swej pracy;

31. całkowitego zniesienia czyszczenia ubikacyj, palenia w piecach, rąbania drzewa, mycia spluwaczek przez niższych pracowników;

32. ażeby niższy pracownik mógł ściśle wykonać służbę według zatwierdzonego planu służby;

33. przyznania ryczałtów dla niższych pracowników na niedobory kasowe;

34. przyznania listonoszom wynagrodzenia za zabieranie ciężkich paczek ponad 2 i pół kg;

35. zniesienia w niedziele i święta dyżurów przy wydawaniu przesyłek pocztowych;

36. ażeby pobory na agencjach również były wypłacane pierwszego każdego miesiąca;

37. zniesienia agentek pocztowych tam, gdzie żona pracuje jako agentka, a mąż jako listonosz, gdyż zachodzą nieporozumienia pomiędzy drugiemi pracownikami;

38. wypłaty zaległych proc. i dodatku mieszkaniowego;

39. przyznania opału zimowego po cenie jak otrzymują kolejarze;

40. zniesienia podatku od lokali dla wszystkich funkcjonarjuszy państwowych z powodu podwójnego opłacania podatku państwowego i komunalnego;

41. znowelizowania ustawy uposażeniowej z dn. 29 października 1923 r.

42. poczynienia starań przez Zarząd Główny w Warszawie u Rządu, celem osiągnięcia kredytów na budowę domów mieszkalnych dla prac. poczt., jak to ma miejsce w kolejnictwie, ponieważ z braku mieszkań, pracownicy poczt. są często zmuszeni mieszkać w miejscowościach oddalonych o kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt klm. od miejsca zatrudnienia, gdzie muszą dojeżdżać koleją, w konsekwencji utrzymywać dwa domy, tym samym są narażeni na na ogromne koszta, których nie są w stanie pokryć ze swoich niskich poborów, ponieważ kosztów podróży im się nie zwraca;

43. aby emerytura była przyznana wszystkim niższym pracownikom poczt. od czasu odciągania procentów z poborów na emeryturę, a nie dopiero po 10 latach, wrazie niezdolności do służby;

44. zupełnego zniesienia godzin nadliczbowych, które pełnią pracownicy pocztowi, a nie pobierają za nie wynagrodzenia,

a) ażeby dyżury nocne odbywały się co 3-cią noc, a nie tak jak to ma miejsce obecnie — co 2-gą noc.

45. zupełnego zniesienia udzielania remuneracji, ponieważ niżsi pracownicy z tego nigdy nie korzystają.

46. udzielania kredytów na budowę domów mieszkalnych dla prac. poczt. z funduszu emerytalnego, jak to ma miejsce w innych resortach służby państwowej;

47. aby od dodatków ekonomicznych na rodzinę nie potrącano podatków;

48. aby konferencje panów naczelników z niższemi pracownikami odbywały się w godzinach służbowych, a nie tak jak się do tej pory praktykuje;

49. aby powiększono personel przy wszystkich końcowych stacjach, ponieważ tamtejsi niżsi pracownicy są obciążeni pracą, przy przeładowaniu i wyładowaniu przesyłek z pociągu;

50. aby przełożeni odnosili się do niższych funkcjonarjuszy w formie uprzejmej, a nie brutalnej;

51. przyjęcia wszystkich egzaminowanych, czyli kwalifikowanych po 15 latach pracy do służby średnio-urzędniczej;

52. udziału komisji Związku i rzeczoznawcy przy zamawianiu kupna i odbiorze ubrań;

53. zniesienia opłat za noclegi ambulanserów na krańcowych stacjach;

a) zaliczenia godzin pracy ambulanserów z rozpoczęciem czynności w ambulansie,

b) w niedziele i święta obsada ambulansowa powinna być jak w dnie powszednie, gdyż materjał jest nawet większy,

c) amblanse pojedyńcze winny być obsadzone podwójnie,

d) wrazie nieszczęśliwego wypadku w drodze t. j. śmierci, ciało winno być sprowadzone do miejsca zamieszkania na koszt Skarbu Państwa,

e) zaprowadzenia w urzędach dworcowych i ambulansach apteczek, zawierających artykuły niezbędne do udzielenia pierwszej pomocy wrazie nieszczęśliwego wypadku,

f) zaliczenia pracownikom zatrudnionym w służbie dworcowej czasu dodatkowego, zamiast 12 miesięcy na 18 miesięcy na równi z pracownikami ambulansowemi,

g) rozszerzenia służby dla niższych pracowników pocztowych przez przydzielenie dozoru na peronach służby dekartacyjnej, sortowni, przesyłek zwykłych, kierownictwa ambulansów do 3-ch sił;

54. dla dobra Instytucji i Skarbu Państwa domagamy się ażeby ambulansery z miejscowej frekwencji na krótkich linjach obsadzone były przeważnie przez niższych pracowników kwalifikowanych, a nie jak dotąd do sortowania zwykłych listów, przydzielani są urzędnicy 7-go stopnia służbowego;

55. dopuszczenie obrony prawnej w komisjach dyscyplinarnych członków Związku Niższych Pracowników Poczt. i Telegr.;

56. zwolnienie ze służby państwowej, szczególnie pocztowej, mężatek, a przydzielenia tychże posad inwalidom wojennym i dzieciom pracowników poczt. jak też traktowania ich na równi z innemi pracownikami;

57. wydania rozporządzenia, aby dany pracownik nie brał odpowiedzialności za zawartość listów zwykłych i poleconych, gdyż to ich naraża na pewne podejrzenie;

58. powołanie do życia Komisji Weryfikacyjnej przez Min. P. i T. w myśl rozporządzenia Pana Prezydenta Rzplitej z dnia 22.III 1928 r. (Dz. Ustaw Nr. 38 poz. 368);

59. wycofania z użytku, ostatnio wprowadzonych wielkich, a niepraktycznych torb dla doręczycieli;

60. zatwierdzenia na etat, zaszeregowania i wynagrodzenia za godziny nadliczbowe woźniców, po dwóch latach nienagannej służby, równorzędnie z niższemi pracownikami (zwłaszcza Up. Łódź l);

61. przestrzegania ustawy o nadawaniu urzędów klasy VI-ej dla podurzędników, jak też agencji I-ej klasy;

62. ażeby Min. P. i T. wydało odpowiednie zarządzenia w sprawie nie czynienia przeszkód organizacyjnych dla naszego Związku przez panów naczelników poszczególnych urzędów, gdyż takie często mają miejsce.

63. wypłacania bramowego tym pracownikom, którzy służbę rozpocznają przed godz. 6 rano, a odchodzą po godz. 22-ej;

64. by pracownikom pełniącym od kilku lat służbę, a którzy przekroczyli 40 rok życia, przyznano etat, w czem Rząd nie ponosi żadnej szkody,

a) pracownikom zaś mającym pójść na emeryturę, aby zaliczano szczeble odpowiednio, nie tak jak obecnie po latach służby wychodzą ze szczeblem „a";

65. domagamy się od Zarządu Głównego poczynienia kroków u władz rządowych, celem zrealizowania naszych postulatów.

II

Wnioski niższych pracowników technicznych.

1. Domagamy się zaszeregowania wszystkich niższych prac. technicznych do wyższych grup uposażeniowych ze względu na ich specjalną zawodową pracę. Wymienieni pracownicy powinni być zaszeregowani z chwilą przejścia na etat do 13-ej grupy upos., po złożeniu egzaminu zawodowego do 12-ej grupy. Nowoprzyjmowani szoferzy powinni być zaliczeni do 12-ej grupy, po przepracowaniu okresu próbnego w 12-ej gr. powinni być przemianowani na etat z poborami 11-ej grupy.

2. Domagamy się dla wszystkich pracowników technicznych specjalnego dodatku technicznego w wysokości 25 proc.

3. Domagamy się 100 proc. wynagrodzenia za wszystkie godziny nadliczbowe i świąteczne wszystkich pracowników technicznych.

4. Domagamy się 50 proc. djet w wielkich miastach jak Warszawa, Lwów, Kraków, Poznań i t. d. przy wszelkich remontach i budowach.

5. Domagamy się 25 zł. rocznie ryczałtu na pobory kancelaryjne dla kierowników kolumn oraz magazynowego, dla materjału przy budowach i remontach.

7. Domagamy się ujednostajnienia charakteru służbowego w całem Państwie a to: stopień 11 i 10 starszy majster telegrafu, 12 i 13 stop. majster telegrafu, zaś dla niższych grup bez egzaminu — monter, a nie jak dotychczas werkmistrz, nadzorca, majster, monter, usuwacz i t. d.

8. Domagamy się, by monterzy po złożeniu egzaminu i 10 latach służby byli przydzieleni na stanowisko majstra.

9. Domagamy się wypłacenia dojazdowego i kilometrowego w myśl rozporządzenia b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. Dz. 34 z dnia 1 lipca 1924 r.

10. Domagamy się przydziału umundurowań służbowych lepszego gatunku, kroju i na krótszy okres czasu:

a) kożucha na 5 lat,
b) płaszcza na dwa lata,
c) ubrania zimowego na 1 i pół roku,
d) ubrania letniego na rok, ponieważ pracownicy techniczni zmuszeni są pracować przy różnych zmianach atmosferycznych, po dachach, słupach i t. d.

11. Domagamy się aby wszystkim szoferom pocztowym zostały wydane bezpłatnie umundurowania skórzane i odzież ochronna (kombinezy).

12. Domagamy się wprowadzenia kursów fachowych, celem ułatwienia złożenia egzaminów fachowych.

13. Domagamy się, ażeby pracowników technicznych dziennie płatnych, którzy przepracowali bez przerwy i beznagannie 4 lata, zaliczono jako pracowników stałych z uposażeniem miesięcznem według grup i szczebli.

Wyżej wymienieni pracownicy techniczni dziennie płatni, są pracownikami sezonowemi, pomimo, że wykonują pracę na równi z etatatowemi i posiadają legitymacje służbowe z napisem „robotnik sezonowy".

Dany pracownik, udający się do abonenta celem naprawy telefonów, legitymując się posiadaną legitymacją, niejednokrotnie zostaje niedopuszczony do urządzeń technicznych, budzi bowiem abonenta podejrzenie, dlatego że jest pracownikiem sezonowym.

14. Domagamy się, ażeby pracowników technicznych dziennie płatnych uposażyć na wzór pracowników kolejowych, nieetatowych z prawem do emerytury i wciągnięcia ich do noweli pragmatyki.

15. Domagamy się, ażeby na wolne stanowiska niższych prcowników pocztowych w pierwszym rzędzie przyjmowano na kandydatów robotników telegraficznych, zarazem, ażeby danym pracownikom zaliczać służbę techniczną, potrzebną do awansów.

Robotnik telegraficzny, kwalifikowany, obejmując posadę wyżej wymienioną, może nawet wrazie potrzeby wykonać pracę montera.

Żądamy zaniechania przyjmowania na te stanowiska ludzi wprost z ulicy, niemających pod tym względem żadnych kwalifikacyj.

16. Domagamy się, ażeby robotnika telegraficznego, który przepracował 4 lata, na okres czasu zimowy nie zwalniać.

17. Domagamy się, ażeby pracownikom dziennie płatnym przyznano mundury na tych samych warunkach co etatowym, po przepracowaniu 3 lat.

18. Młodszych pracowników, których zwalnia się na okres zimowy, należy ubezpieczyć na wypadek bezrobocia.

19. Domagamy się dla robotników stałych oraz sezonowych, wrazie kalectwa, emerytury 50 proc. dziennych poborów.

Po uchwaleniu tych wniosków przedstawiciel Min. P. i T., radca ministerjalny p. Jan Jura, który był obecny przez cały czas obrad, pożegnał Kongres, zapewniając w imieniu Ministerstwa, że uchwalone postulaty w miarę możności będą uwzględniane i że starać się będzie, aby możliwie jaknajwięcej z tych postulatów zostało zrealizowane, poczem opuścił Kongres, owacyjnie żegnany przez delegatów.

Wybór Zarządu Głównego i Głów. Komisji Rewizyjnej.

Wobec tego, że w drugim głosowaniu również większość kandydatów nie otrzymała statutowo wymaganej większości głosów, wskutek rozbicia się głosów na zbyt dużą ilość kandydatów, przystąpiono do 3-go głosowania na członków Zarządu Głównego.

Na wniosek kol. Jagielskiego postanowiono aby poszczególne okręgi wybrały swoich kandydatów, a plenum Kongresu przegłosuje na tych zasadach ułożoną listę en bloc.

W ten sposób do Zarządu Głównego wybrani zostali kol: Kiszka Stanisław, Urbaniak Michał, Wolff Jan, Wojtczak Jakób, Dolicher Wincenty z Okręgu Poznańskiego; Chmara Wiktor, Bobrowski Alojzy, Szumski Stanisław, Pufund Florjan z Okręgu Bydgoskiego; Dorosz Rudolf i Sękiewicz Jan z Okręgu Lwowskiego; Chamski Tadeusz, Popielczyk Marceli, i Pallander Stanisław z Okręgu Warszawskiego; Karwat Paweł z Okręgu Śląskiego; Podgórski Andrzej z Okręgu Lubelskiego, Morawski Stefan z Okręgu Wileńskiego, Pilich Szymon z Okręgu Krakowskiego i prezes Centr. Grupy Technicznej, kol. Warszyński.

Na zastępców wybrani zostali kol.: Czarnecki Andrzej z Okręgu Poznańskiego, Drygalski Andrzej z Okręgu Bydgoskiego, Hruby Franciszek z Okręgu Lwowskiego, Guzejko Władysław i Olszewski Feliks z Okręgu Warszawskiego i Kowik Michał z Okręgu Lubelskiego i Paterak Antoni z Okręgu Śląskiego.

Do Komisji Rewizyjnej wybrani zostali kol.: Prajs Marjan, Lebiedź Ibrahim i Kapuła Franciszek, a na zastępców kol.: Kośnikowski Stanisław, Bukowski Jan i Grenik Antoni.

Następnie zarządzono przerwę obiadową od godz. 16-ej do 17-ej.

Po przerwie podjęto obrady na plenum, a w międzyczasie obradował oddzielnie nowoobrany Zarząd Główny nad ukonstytuowaniem się.

Wobec tego, że marszałek i wice marszałek Kongresu weszli w skład nowego Zarządu Głów. i uczestniczyli w jego obradach, na przewodniczącego obrad plenarnych powołano kol. Jagielskiego.

Uchwalenie budżetu.

Przystąpiono do dalszych obrad nad budżetem.

Przewodniczący Komisji Budżetowej, kol. Bużalski, odczytał nowy projekt budżetu, opracowany przez tę komisję. Na wniosek kol. Jagielskiego głosowano nad każdym punktem budżetu odzielnie bez dyskusji.

Proponowany przez Komisję budżet został uchwalony w całości. Miesięczną składkę członkowską ustalono na 1 zł. 50 gr., z tego dla Zarządu Głównego przypada 80 gr., dla Zarządów Okręgowych 40 gr. i dla Zarządów Kół 30 gr.

Zarządy Okręgowe z tych 40 gr. pokrywać mają koszty delegatów na Zjazdy Okręgowe i podróże do kół miejscowych.

Z 80 groszy, przypadających dla Zarządu Gł. 10 gr. odlicza się na specjalny fundusz zapomogowy dla kolegów, którzy zostali poszkodowani z racji ich pracy organizacyjnej. Roczny dochód Zarządu Głównego przewiduje się w sumie 68.000 zł.

Przewidziane wydatki.

		Rocznie.
1.	„Nasza Poczta” wychodząca raz w miesiącu.	8.400 Zł.
2.	Płace członków Wydz. Wyk., i siły biurowej:	
	a) prezesa	2.400 „
	b) sekretarza	2.400 „
	c) skarbnika	1.200 „
	d) siły biurowei	2.400 „
3.	Delegacje członków Wydz. Wyk., podróże, djety, oraz plenarne Zjazdy.	11.000 „
4.	Wydatki związane z urządzeniem IV Kongresu	18.000 „
5.	Cele organizacyjne, wiece, zebrania.	3.000 „
6.	Budżet Centr. Gr. Tech. (na wniosek delegatów Grupy).	1.200 „
7.	Sekretarjat:	
	a) materjały kancelaryjne i druki .	1.525 „
	b) opłaty pocztowe	1.200 „
	c) prenumeraty pism i dzienników.	400 „
8.	Obrona prawna członków . . .	3.000 „
9.	Wydatki gospodarcze: lokal, światło, opał, telefon, usługa . . .	7.200 „
10.	Na zakupy inwentarza	3.000 „
11.	Na fundusz dyspozycyjny Wydz. Wyk.	1.000 „
	Razem . .	67.325 „

Dochód	68.000 Zł.
Rozchód	67.325 Zł.
Saldo	675 Zł.

Po przemówieniu kol. Stanisławskiego, który oświadczył, że wytoczono przeciwko niemu kilka spraw sądowych, w sprawach organizacyjnych, z tytułu pełnienia przez niego funkcji Prezesa Zarządu Głów., Kongres postanowił przyjść kol. Stanisławskiemu z pomocą, wrazie gdyby został poszkodowany z tego tytułu.

Ukonstytuowanie się Zarządu Głównego.

Na odbytem posiedzeniu Zarząd Główny ukonstytuował się w sposób następujący:

Wydział Wykonawczy Zarz. Główn.

1. Kiszka Stanisław — prezes.
2. Chamski Tadeusz — sekretarz.
3. Popielczyk Marceli — skarbnik.

Zastępcy Wydz. Wyk. Zarz. Główn.

1. Chmara Wiktor — I wice-prezes.
2. Warszyński — prez. C. Gr. T. II w-p.
3. Podgórski Andrzej — zast. sekret.
4. Pallander Stanisław — zast. skarbn.

Członkowie Zarządu Głównego.

1. Urbaniak Michał.
2. Wolff Jan.
3. Dolicher Wojciech.
4. Wojtczak Jakób.
5. Pufund Florjan.
6. Bobrowski Alojzy.
7. Szumski Stanisław.
8. Dorosz Rudolf.
9. Sękiewicz Jan.
10. Morawski Stefan.
11. Pilich Szymon.
12. Karwat Paweł.

Zastępcy członków Zarz. Główn.

1. Czarnecki Andrzej.
2. Drygalski Andrzej.
3. Hruby Franciszek.
4. Guzejko Władysław.
5. Olszewski Feliks.
6. Kowik Michał.
7. Paterok Antoni.

Komisja Rewizyjna.

1. Prajs Marjan.
2. Lebiedź Ibrahim.
3. Kapuła Franciszek.

Zastępcy Komisji Rewizyjnej.

1. Kośnikowski Stanisław.
2. Bukowski Jan.
3. Grenik Antoni.

Przybyłych na plenarne obrady członków Zarządu Gł. po ukonstytuowaniu się Zarządu, delegaci powitali oklaskami. Kol. Jagielski zdał przewodnictwo kongresu prezesowi Zarządu Gł. kol. Kiszce, który podziękował za wybór i oświadczył, iż zdaje sobie sprawę z dużej pracy i ciężkich obowiązków jakie na nim ciążą.

Podjąłem się tej pracy—mowił prezes Kiszka— w tem przeświadczeniu iż do Zarządu Gł. weszli koledzy, którzy chcą i potrafią zgodnie współpracować dla dobra organizacji.

Następnie przemawiali kol.: Podgórski, Chamski i Popielczyk dziękując za wybór.

W wolnych wnioskach m. innemi uchwalono wniosek grupy technicznej, aby Zarząd Gł. podjął starania o zwolnienie z czynności służbowych kol. Warszyńskiego, dla załatwiania spraw organizacyjnych grupy technicznej.

Zmiany regulaminu grupy technicznej, które miały być rozpatrzone w p. 14 obrad, z braku czasu Kongres postanowił przekazać do załatwienia Zarządowi Głównemu.

Późnym wieczorem prezes kol. Kiszka zamknął obrady, dziękując delegatom za podjęte trudy i wniósł okrzyk na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej, Marszałka Józefa Piłsudskiego, Premjera Bartla i Ministra Miedzińskiego. Zebrani delegaci okrzyki te podchwycili powtarzając je trzykrotnie. Odśpiewaniem pierwszej strofki „Roty” kongres zakończono.

Dział organizacyjny.

Poswięcenie Sztandaru K. M. Grodzisk Poznański.

Dnia 1 lipca rb. K. M. w Grodzisku obchodziło uroczystość poświęcenia Sztandaru. W uroczystości wzięły udział miejscowe towarzystwa: Cech Rzeźnicki, Tow. Robotników, Rzemieślników, Powstańców, Wojaków oraz Sokół, a z okolicy delegaci Kół Związku z Buku, Kościana, Nowego Tomyśla, Opalenicy, Poznania, Wolsztyna i Zbąszynia.

Po uroczystym nabożeństwie, miejscowy proboszcz ks. Kruszka dokonał poświęcenia sztandaru. Rodzicami chrzestnemi byli: bar. Bickerowa, naczelnikowa Hornbergerowa, administratorowa Przesławska, hr. Żółtowska, naczelnik poczty Hornberger jako reprezentant Prezesa Dyrekcji Poczt, D.r Lasociński, zastępca starosty Łuszczewski oraz administrator dóbr grodziskich Przesławski. Po poświęceniu w pięknie ujętem przemówieniu, nawiązując do emblematów sztandaru Orła Białego i Matki Boskiej, wskazywał ks. proboszcz Kruszka na obowiązek miłości Ojczyzny i Boga, wreszcie bardzo trafnie nawoływał do zgody między organizacjami. Następnie na sali p. Jarosza odbyło się uroczyste posiedzenie. Przemówienie powitalne wygłosił prezes Koła kol. Przybylak, sekretarz kol. Kóska przedstawił krótki szkic rozwoju i działalności Koła, poczem naczelnik poczty p. Hornberger odczytał życzenia od p. prezesa Dyrekcji Poczt i Telegrafów, składając gwóźdź do sztandaru. Z kolei przemawiali delegat Koła Okręgowego oraz pp: Przesławski, Przesławska, Hornberger, wreszcie reprezentanci Towarzystw i Kół Związku. Po wspólnej fotografji odbył się wspólny obiad, w którym wzięło udział około 100 osób. Po obiedzie udano się do lasu grąblewskiego, gdzie przy dźwiękach orkiestry sokolej z Opalenicy i staropolskich dud ze skrzypcami,

około 1000 osób mile spędziło czas na zabawach na łonie przyrody. Nakoniec na sali p. Jarosza tańczono ochoczo do rana.

Przebieg całej uroczystości pozostawił ogólnie bardzo dodatne wrażenie, a przytem wykazał, że społeczeństwo grodziskie darzy wielką sympatją funkcjonarjuszy pocztowych.

Poświęcenie sztandaru K. M. Damasławek.

Dnia 15 lipca 1928 r. odbyło się poświęcenie sztandaru K. M. Damasławek. Poświęcenia dokonał w kościele parafjalnym ks. proboszcz Tylewski, wygłaszając równocześnie mowę okolicznościową. Obowiązki rodziców chrzestnych raczyli przyjąć p. Mendowa, p. Kowaliński, p. Ważbińska, p. dr. Czekotowski, p. Ziółkowska, p. Zgorzalewicz, p. Górna, p. Mnichowski, p. Małkowa, p. Urbaniak prezes Okręgowy. Oprócz przedstawicieli władz państwowych i samorządowych, w nabożeństwie ze sztandarami wzięły udział następujące Koła: Poznań, Inowrocław, Czarnków, Rogożno, Miejscowe Towarzystwa Sokół, Stowarzyszenie Kolejarzy, oraz ze Związku Powszechnego Pracowników P. T. i T. Koło Żnin. Delegacje bez sztandarów były z K. M.: Kcynia, Barcin, Nakło, Gniezno, Wągrowiec. Po nabożeństwie pochód udał się na salę p. Menela, gdzie odbyło się uroczyste posiedzenie które zagaił prezes kol. Wolff witając w gorących słowach wszystkich obecnych i delegacje, oraz wygłosił dłuższe przemówienie o powstaniu, celach i zadaniach Związku. Następnie udzielił głosu naczelnikowi Up. Damasławek p. Ważbińskiemu, który w imieniu prezesa Dyrekcji P. i T. p. Kaźmierskiego złożył życzenia rozwoju i wytrwałej pracy dla dobra organizacji i instytucji pocztowej, w dalszem swem przemówieniu podkreślił swoje zadowolenie z pracy podwładnego personelu wnosząc okrzyk na cześć Koła.

W imieniu rodziców chrzestnych przemawiali p. Tbylewski i p. dr. Czekotowski, wręczając gwoździe pamiątkowe.

Następnie przemawiał prezes Zarządu Okręgowego kol. Urbaniak, w swem przemówieniu uwydatnił owocną pracę naszej organizacji, czego dowodzi 10 wypadek poświęcenia sztandaru w tak krótkim czasie w Okręgu Poznańskiem, przyczem złożył życzenia i gwóźdź pamiątkowy. Z ramienia władzy samorządowej przemawiał p. Kowaliński, podkreślał swe zadowolenie ze sprawności poczty, wnosząc okrzyk na cześć Rzeczypospolitej Polskiej.

Następnie przemawiali składając życzenia oraz złożyli gwoździe pamiątkowe w imieniu „Sokoła" p. Jarmiż, Stowarzyszenia Kolejarzy p. Dykban, oraz Koła Miejscowe Związku biorące udział w uroczystościach.

W imieniu Straży Pożarnej przemawiał p. Piechocki, składając życzenia oraz wznosząc okrzyk na cześć Instytucji pocztowej. Życzenia oraz gwoździe pamiątkowe nadesłali: Zarząd Główny, K. M. Grodzisk, Kościan, Bydgoszcz, Toruń i Kalisz. Życzenia nadesłali: Zarz. Okręg. Bydgoszcz, Wilno, K. M. Pniewy, Wronki, Stanisławów, Buk, Skoki, Chodzież, Września, Więcbork, Toruń II, Łódź, Swarzedź, Mogilno, Środa, Trzemeszno, Koło Monterów—Poznań.

Gwoździ pamiątkowych złożono 20. Po ukończeniu uroczystości, prezes kol. Wolff podziękował wszystkim obecnym za udział i zainteresowanie się uroczystością, poczem odbyła się wspólna fotografja. O godz. 13.30 odbył się wspólny obiad poczem od godz. 15.30 koncert w ogrodzie p. Menela, zaś później zabawa taneczna w miłym nastroju do 5-ej rano.

K. M. ZĄBKOWICE.

Dnia 17.VI. r. b. odbyło się zebranie z udziałem delegatów z Będzina i Dąbrowy Górniczej. Zebranie zagaił prezes kol. Sokalski Antoni.

Po ogólnej dyskusji i przemówieniach kolegów uchwalono jednogłośnie wybór nowego Zarządu Koła w następującym składzie: prezes kol. Sputo, zastępca Ślezak, sekretarz Janiec, zastępca Majchrzak, skarbnik Jochim, zastępca Pajkowski. Członkowie Wydziału: kol.: Kołtunek i Barczyk. Komisja Rewizyjna kol.: Sytniewski, Sokalski i Ciepliński.

Następnie zostały uchwalone następujące postulaty i wnioski:

1) Podwyższenie dotychczasowych poborów conajmniej o 25 proc.

2) Podwyższenie dodatku mieszkaniowego do faktycznych cen wzrostu komornego.

3) Domagamy się specjalnego dodatku drożyźnianego dla Zagłębia Dąbrowskiego, gdyż artykuły pierwszej potrzeby są znacznie droższe, niż w większych miastach jak w Warszawie, Krakowie i t. d.

4) Domagamy się przestrzegania 8-godzinnego dnia pracy.

5) Przyznawania na czas urlopów sił zastępczych.

6) Domagamy się przyznania zniżek kolejowych dla rodzin pracowników pocztowych.

7) Domagamy się przyjmowania ponownie do służby poczt. tych pracowników, którzy po odbyciu służby wojskowej zechcą z powrotem wrócić do służby oraz w pierwszym rzędzie przyjmowania do służby dzieci pracowników poczt.

Na tem wnioski zakończono.

Z powodu wybrania do nowego Zarządu Koła w większości kolegów z Będzina, siedziba K. M. przenosi się z Ząbkowic do Będzina.

Na tem zebranie zostało zakończone. Zarządowi Głównemu zebrani wyrazili votum zaufania za jego dotychczasową owocną pracę.

K. M. DAMASŁAWEK

Dnia 1 lipca rb. odbyło się walne zebranie, które zagaił prezes kol. Wolff witając serdecznie wszystkich zebranych. Na marszałka zebrania powołano kol. Terzyka z Żnina, na sekretarza kol. Ziółkowskiego z Damasławka, na ławników kol. Majewskiego z Podobowic i Śliwińskiego z Goszyc, poczem ustępujący Zarząd zdawał kolejno sprawdzdanie ze swej działalności. Po sprawozdaniu zebrani jednogłośnie udzielili ustępującemu Zarządowi absolutorjum, poczem wybrali nowy Zarząd w następującym składzie: prezes kol. Wolff Jan (po raz czwarty),

sekretarz kol. Ziółkowski Walenty również po raz czwarty, skarbnik Skorwider Jakób po raz drugi, wice prezes kol. Lass Edmund, zastępca sekretarza Śliwiński Władysław. Komisja Rewizyjna kol. kol.: Walkowiak ze Żnina, Radecki z Janowca, Majewski z Podobowic, zastępcy Szymański z Janowca, Kończal z Damasławka.

K. M. ZAMOŚĆ.

Dnia 8 lipca r. b. odbyło się roczne walne zebranie K. M. Zamość.

Po zagajeniu zebrania przez kol. Hernika, przystąpiono do wyboru przewodniczącego, na którego powołano kol. Kozaka, a na sekretarza kol. Hernika.

Sprawozdanie z działalności Koła złożył w imieniu prezesa i sekretarza, sekretarz kol. Hernik, oraz skarbnik kol. Wasiura.

Ustępującemu Zarządowi udzielono jednogłośnie absolutorjum.

Następnie wybrano nowy Zarząd, w skład którego weszli: prezes kol. Wasiura Mikołaj, skarbnik kol. Wasiura Paweł, sekretarz kol. Hernik (po raz trzeci), wiceprezes kol. Kozak Paweł, wiceskarbnik kol. Lupa Andrzej, zastępca sekretarza kol. Stefańczyk Stanisław. Komisja Rewizyjna: Szkałuba Szczepan, Buczak Władysław i Boguszewicz.

Po ogólnej dyskusji i przemówieniu kol. Podgórskiego, prezesa Zarządu Okręgowego z Lublina, przystąpiono do wyboru delegata na III-ci Kongres. Wybrano kol. Hernika.

Następnie przyjęto rezolucję:

1. Wydawanie materjałów na mundury, które pracownicy będą sobie sami szyć według norm ustalonych w Dz. Urzęd. bez opłaty 25 proc., którą to sumę obrócą na szycie mundurów.

2. Uchwalenie pragmatyki służbowej.

3. Jednorazowego przejazdu kolejami za biletami zniżkowemi dla rodzin pracowników pocztowych.

4. Zrównanie urlopów narówni z urzędnikami.

5. Przyjęcie wszystkich tych pracowników na etat, którzy już po parę lat siedzą jako prowizoryczni.

K. M. ŁUCK.

Dnia 8 lipca rb. odbyło się roczne walne zebranie K. M. Łuck, w lokalu Urzędu Poczt, które zagaił prezes Koła kol. Jan Dragan. Na przewodniczącego wybrano kol. Stojkę Piotra, na sekretarza Pruszczyńskiego Józefa.

Następnie ustępujący Zarząd zdawał kolejno sprawozdanie ze swej działalności, poczem przystąpiono do wyboru nowego Zarządu.

Skład Zarządu: prezes kol. Dragan Jan, powtórnie, wice prezes Tandryk Grzegorz, sekretarz Rogowski Franciszek, zastępca Frołow Michał, skarbnik Kultys Bronisław, zastępca Kosik. Komisja Rewizyjna: kol. kol: Polak, Szpinda, Nader.

Po omówieniu całego szeregu spraw organizacyjnych, zebranie zakończono.

K. M. BĘDZIN.

Dnia 17 lipca r. b. odbyło się zebranie K. M. Będzin z udziałem delegatów z Dąbrowy Górniczej i Ząbkowic.

Zebranie zagaił prezes Koła kol. Antoni Sputo, poczem dokonano wyboru nowego Zarządu w następującym składzie: Prezes kol. Sputo Antoni, zastępca Ślęzak, sekretarz Janiec Władysław, zastępca Majchrzak, skarbnik Jachym, zastępca Rajkowski, członkowie Wydziału kol.: Kołtunek, Barczyk, Komisja Rewizyjna kol.: Sytniewski, Sokalski i Ciepliński.

Następnie po uchwaleniu szeregu rezolucyj i wniosków, zebranie zamknięto.

K. M. GNIEW.

Dnia 29 lipca r. b. odbyło się roczne walne zebranie, które zagaił prezes kol. Wanta. Sprawozdanie kasowe zdał skarbnik kol. Filczek.

Następnie przystąpiono do wyboru nowego Zarządu. Na prezesa wybrano kol. Kotowskiego Juljana, ze względu na przejście w stan spoczynku poprzedniego prezesa, na wice prezesa kol. Brejskiego Jana, na Skarbnika kol. Filczka, na zastępcę Marchlewskiego Jana na sekretarza kol. Różka Franciszka na zastępcę kol. Kupferszmidta Józefa.

Kom. Rew. kol.: Olszewski Paweł i Szczypiora Bernard. Ławnicy kol.: Makwa Leonard i Moczyński Konrad.

Po omówieniu szeregu spraw organizacyjnych — zebranie zakończono.

K. M. NOWO-ŚWIĘCIANY.

W dniu 29 lipca r. b. zostało zawiązane nowe K. M. w Nowo-Święcianach. Na zebraniu obecni byli przedstawiciele Zarządu Okręgowego w Wilnie w osobach prezesa kol. Morawskiego i sekretarza kol. Mazurka.

Na przewodniczącego powołano kol. Horoszkę Józefa, na sekretarza kol. Ankiańca Władysława, na asesora kol. Downara Mateusza z Up. N. Święciany.

W treściwych słowach wypowiedział się kol. Morawski prezes Zarz. Okręg. o dążeniach naszej organizacji i konieczności istnienia Zw. Niż. Prac. P. T. i T., który jest ważnym czynnikiem w obecnym życiu niższego pracownika pocztowego. W Związku naszym koledzy jak jeden bez żadnych ogródek mogą wypowiedzieć wszystkie swoje bolączki, dlatego też każdy z kolegów winien do swojej organizacji należeć, a nie do zrzeszenia. Następnie przystąpiono do wyboru Zarządu w skład którego weszli: prezes kol. Makarewicz Władysław, wice prezes kol. Krysiewicz Stanisław, sekretarz kol. Iwaszkiewicz Longin, skarbnik kol. Horoszko Jó-

Popierajcie waszą prasę zawodową!!!

zef, zastępca kol. Downar Mateusz. Ławnicy kol: Uziałło Ignacy i Drozdowski Władysław.

Po omówieniu szeregu spraw organizacyjnych, o godz. 19 m. 30 zebranie zamknięto.

K. M. RYBNIK

Dnia 8 lipca 1928 r. odbyło się konstytucyjne zebranie niższych pracowników pocztowych Up. Rybnik, które zagaił przewodniczący odczytując następujący porządek obrad:

1. Zagajenie i powitanie. 2. Referat prezesa Okręgowego kol. Kapuły. 3. Dyskusja nad referatem. 4. Zdeklarowanie się do Związku Niż. Prac. P. T. i T. 5. Wybór Zarządu oraz delegata na Kongres do Warszawy. 6. Wolne głosy i wnioski. 7. Zakończenie.

Przewodniczący kol. Dyrda, przywitał prezesa Zarz. Okręg. kol. Kapułę i skarbnika kol. Wiśniewskiego jak i wszystkich kolegów i gości, następnie oddał głos kol. Kapule, który wygłosił referat o znaczeniu Związku Niż. Prac. P. T. i T. Nad referatem otworzono dyskusję, w której zabierali głos poszczególni koledzy. Na zapytanie przewodniczącego Komitetu kol. Dyrdy, czy członkowie zgadzają się na założenie K. M. Związku Niż. Prac. P. T. i T. w Rybniku — zgodzono się jednogłośnie. Następnie przystąpiono do wyboru Zarządu. Wybór prezesa odbył się tajnie, reszty członków przez aklamację. Na prezesa wybrano kol. Pateroka, na wice-prezesa kol. Kłosoka z Up. Rydułtów, na sekretarza kol. Szerzisko Pawła, na zastępcę kol. Kurpanika, na skarbnika kol. Wranika Teofila. Kom. Rew. kol.: Laski, Sosna. Na delegata na Kongres został wybrany jednogłośnie prezes Koła kol. Paterok. W wolnych wnioskach uchwalono, że zebrania odbywać się mają co drugą niedzielę w lolalu p. Ćwika.

O godz. 18-ej zebranie zakończono.

K. M. GRODNO.

W dniu 12 sierpnia 1928 r. odbyło się konstytucyjne zebranie niższych pracowników Up. Grodno.

Zebranie zagaił kol. Zawadzki krótkim przemówieniem w sprawie utworzenia K. M. Zw. Niż. Prac. P. T. i T. w Grodnie, poczem przystąpiono do wyboru Prezydjum zebrania. Na przewodniczącego powołano kol. Kośnikowskiego Stanisława, na sekretarza kol. Bałulisa Zenona, poczem prezes Zarz. Okręg. w Wilnie kol. Morawski, zdał sprawozdanie z dążenia Zw. Niż. Prac.P. T. i T.

Po przemówieniach przystąpiono do wyboru Zarządu Koła, w skład którego weszli prezes kol. Zawadzki Jan, sekretarz kol. Malinowski Wacław, skarbnik kol. Kośnikowski Stanisław, oraz kol.: Bałulis Zenon i Grygiel Stanisław na zastępców.

Na tymże zebraniu wybrano delegata na III-ci Kongres, którym został kol. Malinowski Wacław.

O godz. 14 min. 30 zebranie zakończono.

K. M. RZESZÓW.

Dnia 12 sierpnia r. b. odbyło się walne K. M. Rzeszów. Po przywitaniu, prezes kol. Lutecki zdał sprawozdanie w imieniu ustępującego Zarządu.

Następnie zdała sprawozdanie Kom. Rewizyjna.

Po omówieniu szeregu spraw organizacyjnych, przystąpiono do wyboru nowego Zarządu w skład którego weszli:

Prezes kol. Lutecki Michał, wice prezes kol. Lewicki Piotr, sekretarz kol. Kurek Jan, zastępca kol. Trala Andrzej, skarbnik kol. Lewicki Teodor, zastępca kol. Konieczkowski Władysław.

Komisja Rewizyjna kol: Micał Wicenty, Burkiewicz Franciszek, Cygan Andrzej, zastępcy kol: Bartusik Wojciech i Zachara Jakób.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 5 lipca 1928 r.

w sprawie zastępczego doręczania zwykłych przesyłek listowych.

Na mocy art. 17 ustawy z dn. 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dn. 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Zwykłe przesyłki listowe (listy, kartki pocztowe, druki, czasopisma, papiery handlowe, próbki towarów) winny być doręczane w lokalu wskazanym w adresie, bądź bezpośrednio do rąk adresata, bądź członkowi jego rodziny lub innemu domownikowi, a w szczególności osobie tam pracującej lub zamieszkałej, bądź wreszcie służbodawcy adresata.

O ile przy wejściu do lokalu (mieszkania) adresata umieszczona jest skrzynka do listów, listonosz może wrzucać całkowicie opłacone lub wolne od opłaty pocztowej zwykłe przesyłki listowe do skrzynki do listów. W tych domach, w których umieszczone są specjalne szafki do listów z przegródkami, doręczanie takich przesyłek dla adresatów, korzystających z tych przegródek, odbywa się wyłącznie przez włożenie przesyłek do odpowiednich przegródek.

Powyższy sposób doręczania przez włożenie przesyłek do przegródki szafki do listów lub przez wrzucenie do skrzynki do listów, nie ma zastosowania przy doręczaniu listów za dowodem doręczenia oraz pism sądowych.

§ 2. Doręczenie, wykonane w sposób przewidziany w § 1, uważa się za doręczenie prawidłowe.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1928 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Słowa prawdy oszczercom z ogólnego Związku w Wilnie.

W numerze „Poczty" z dn. 1 sierpnia b. r., pp. Markiewicz et comp. zamieścili list otwarty, pełen blagi i oszczerstw, które prostujemy dlatego, aby niżsi pracown, poczt. raz jeszcze przekonali się o niskich metodach walki, jaką stosują ci panowie.

Przedstawiają oni fakty w zupełnie fałszywym świetle.

Fałszują nikczemnie historję powstania Zw. Niższ. Pracown. Poczt. na terenie Okręgu Wileńskiego, wypisując na ten temat smalone dyby.

Otóż trzeba podać prawdę o tem jak to było w Wilnie, gdy koledzy Stanisławski i Chamski udali się tam z ramienia Zarządu Głównego organizować związek niższych pracown. na tamtejszym terenie.

Markiewicze et. comp. stawali na głowie, aby niedopuścić do zorganizowania związku.

Na dwuch kolejnych zebraniach Zw. Niż. Pracown., panowie ci karczemnym zachowaniem się, uniemożliwiali obrady. Zorganizowana bojówka, złożona z trzydziestu kilku pijanych ludzi, pod wodzą Markiewicza nie dała nikomu dojść do słowa.

Taką to chlubną działalnością poszczycić się mogą ci panowie w Wilnie, wówczas gdy organizował się Związek niższych pracowników.

Ale ich zabiegi, jak z tego widać, niezbyt pochlebne i zaszczytne, na nic się nie zdały.

Niżsi pracownicy Okręgu Wileńskiego prędko przekonali się o wartości tych panów i na trzecim zebraniu, zwołanym przez kol.: Stanisławskiego i Chamskiego, gremjalnie przystąpili do Związku niższych pracowników.

Sprostować musimy kłamstwo, zamieszczone w tym liście otwartym, że kol. Stanisławski i Chamski mieszkali w Wilnie w pierwszorzędnym hotelu z żonami.

Żaden z nich nie był w Wilnie z żoną i nie mieszkał w pierwszorzędnym hotelu. Jaką wartość ma cały ten list, świadczy najlepiej o tem fakt, że w „Poczcie" pod tym listem wydrukowane są nazwiska osób, które nigdy tego listu nie podpisywały i protestują przeciwko bezprawnemu nadużywaniu ich nazwiska dla niskich celów taniej demagogji i rzucania oszczerstw na ludzi zasłużonych w obronie niższych pracowników pocztowych.

Niezależnie od powyższego wyjaśnienia, zostanie skierowana sprawa na drogę sądową przeciwko oszczercom.

Bezpodstawna napaść.

W numerze 13 z dn. 15 lipca b. r. „Poczty" ukazał się artykuł p. t. „Skandal", który jest bezpodstawną napaścią na Zw. Niższ. Prac. Pocztowych w Krakowie. Autor tego artukułu nazywa skandalem fakt, że Zw. Niższ. Prac. podjął zbiórkę funduszu na sztandar.

Przedewszystkiem stwierdzić trzeba, że Zw. miał na zbiórkę pozwolenie z Urzędu Wojewódzkiego, a więc działał zupełenie legalnie. Gdzież więc tu jest jaki skandal?

Dalibóg lepiej będzie dla Panów z ogólnego związku, jeśli się zajmą rzeczywiście skandalami jakie dzieją się w ich związku, a naszym związkiem przestaną się interesować.

Napewno wyjdzie to im na zdrowie.

Autor tego artykułu swojemi wywodami zdradza kompletny brak wyrobienia społecznego i związkowego, twierdząc że skandalem jest zbiórka funduszu na sztandar. Wiadomą jest bowiem rzeczą dla wszystkich, którym praca społeczna nie jest obcą, że właśnie na cele ufundowania sztandaru organizacyj zazwyczaj podejmowane są zbiórki.

Związek Niższ Prac. Poczt. rekrutuje się z ludzi najbardziej upośledzonych pod względem uposażenia i dlatego nie zawsze może ufundować sztandar któregoz kół wyłącznie ze składek członków.

Panom ze związku ogólnego łatwo się oburzać na zbiórkę, gdy większość z nich pobiera wysokie pensje; ciekawi jednak jesteśmy co mówiliby wówczas, gdyby to oni byli niższemi funkcjonarjuszami.

Jak Pan Bóg chce kogo skarać to mu rozum odbiera.

Dziwne wrażenie odnosi się gdy się czyta „Pocztę" organ Zw. Pracown. Poczty, Telegrafu i Telef. Zdawałoby się, że związek, który chce uchodzić za poważną organizację zawodową, jeśli wydaje dużym kosztem z funduszów społecznych pismo, to powinno ono być poważnym organem, omawiającym sprawy zawodowe i organizacyjne. Kto jednak uważnie czyta „Pocztę" ten coraz bardziej przekonuje się, że pieniądze zbierane na to pismo wśród pocztowców idą na marne, tak samo, jakby były rzucone w błoto.

Bo większa część artykułów w tym piśmie nie jest poświęcona tym sprawom, omawianie których jest obowiązkiem pisma zawodowego.

Większość artykułów w tym piśmie — to kalumnje, oszczerstwa i bijąca w oczy blaga. Trudno

Przyszłość nasza, w naszych spoczywa rękach!

się tam dopatrzyć jakichś twórczych, pozytywnych myśli, tam się widzi na każdym kroku tylko negację, złorzeczenie i w najordynarniejszym stylu pisane paszkwile.

Kto tylko nie należy do ogólnego związku obrzucany jest stale w każdym numerze, niemal na każdej szpalcie stekiem, tryskających jadem obelg.

Wprost odnosi się wrażenie, że ludzie którzy to pismo (raczej szmatę brukową) wydają, cały czas wysilają się tylko nad tem aby uzbierać jaknajwięcej przeróżnego rodzaju oszczerstw na swoich przeciwników i później wylać te skrzętnie uzbierane kubły pomyj na szpalty swego brukowca.

Możnaby było przejść nad tym brukowcem do porządku dziennego, gdyby to było prywatne przedsiębiorstwo. Jeśli się jednak ma do czynienia z organizacją społeczną, jeśli się wie, że piśmidło to utrzymywane jest za pieniądze pocztowców, to trudno na to machnąć ręką, a trzeba zapytać czy pocztowcy mogą pozwolić na to, aby ciężko zapracowane ich pieniądze rzucane były w błoto?

Czy utrzymywane za ich pieniądze pismo ma być brukowcem szkalującym wszystkich na prawo i na lewo, czy ma być pismem poświęconym sprawom zawodowym? Doprawdy wprost ciśnie się pod pióro znane przysłowie że jak Pan Bóg chce kogo pokarać to mu rozum odbiera.

Ogół pocztowców poznał się już dobrze na wartościach moralnych i intelektualnych tych Panów.

Sposób redagowania „Poczty" wydaje im jaknajgorsze świadectwo i ostatecznie dyskwalifikuje ich w oczach szerokich rzesz pocztowców.

Regulamin.

Dla pracowników technicznych Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej, uchwalony na zasadzie statutu tegoż Związku, art. 2-go i 11-go, z polecenia III-go Kongresu, na I-szym plenarnem posiedzeniu Zarządu Głównego w Warszawie w dniu 29 sierpnia 1928 r.

Art. 1. Do reprezentowania pracowników technicznych którzy wykonują oddzielną pracę. zawodową, tworzy się Sekcja Techniczna Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i telefonów Rzplitej Polskiej.

Art 2. Wszyscy niżsi pracownicy techniczni, oraz rzemieślnicy i szoferzy którzy są członkami Związku, stanowią Sekcję Techniczną.

Art. 3. Na czele Sekcji Technicznej stoi przewodniczący, który wchodzi automatycznie w ścisły skład Prezydjum Zarządu Głównego w charakterze II-go wiceprezesa Zarządu Głównego.

Art. 4. Przy Zarządach Okręgowych wybiera się jednego przedstawiciela, który również wchodzi automatycznie w ścisły skład Prezydjum Zarządu Okręgowego w charakterze II-go wiceprezesa.

Art. 5. Na terytorjum każdego Koła Miejscowego, gdzie zatrudnionych jest 10 i więcej pracowników technicznych wybiera się jednego członka, który jako przedstawiciel pracowników technicznych na zasadzie niniejszego regulaminu wchodzi w skład Wydz. Wyk. Zarządu Koła Miejscowego.

Art. 6. Przy Zarządach Okręgowych mogą się tworzyć Koła Miejscowe w myśl art. 9 statutu.

Art. 7. Na dorocznym Zjeździe Okręgowym kół miejscowych, delegaci wybrani na zasadzie art. 11-go statutu Związku, obradują osobne i biorą udział w ogólnych uchwałach Zjazdu z głosem decydującym. Przedstawiają Zjazdowi i uzgadniają swoje wnioski. Wybierają ze swego grona przedstawiciela i zastępcę do Zarządu Okręgowego oraz delegatów na Kongres i ich zastępców, na zasadzie art. 12, statutu Związku.

Art. 8. Na dorocznym lub nadzwyczajnym Zjeździe delegatów Kół Miejscowych Związku, biorą udział przedstawiciele Sekcji Technicznej przy Zarządach Okręgowych z głosem doradczym. (koszta pokrywają kasy Zarządów Okręgowych), oraz delegaci Kół Miejscowych których się wybiera na Zjazdach Okręgowych w myśl art. 12-go statutu Związku, którzy na osobnym posiedzeniu rozpatrują, uzgadniają swoje wnioski i postulaty, oraz wybierają przedstawiciela i jednego zastępcę do Zarządu Głównego.

Art. 9. Sprawy i wnioski dotyczące pracowników technicznych, w sprawach fachowych, bez poprzednio uzyskanej zgody, względnie zasięgnięcia opinji przedstawiciela Sekcji Technicznej nie mogą być przedmiotem obrad w organach związkowych.

Art. 10. Koszta kancelaryjne, reprezentacje i wyjazdy organizacyjne przedstawiciela przy Zarządzie Głównym, pokrywa kasa Zarządu Głównego, w wysokości uchwalonego na ten cel budżetu. (Według uchwały III-go Kongresu przyznano sto zł. miesięcznie, które wypłaca się każdorazowo w czasie od 10 do 15 każdego miesiąca). Koszta przedstawiciela Gr. Tech. na plenarne posiedzenia i kongres, pokrywa Kasa Zarządu Głównego. Przy Zarządach Okręgowych, kasa Zarządu Okręgowego i przy Kołach Miejscowych Kasy Kół Miejscowych na podstawie przedkładanych kwitów.

Art. 11. Zmiana regulaminu: dokonanie zmian w regulaminie z zastrzeżeniem późniejszej sankcji może nastąpić tylko na Kongresie i to wtedy tylko, jeżeli zmiana taka była przewidziana ustalonym poprzednio porządkiem obrad. Do prawomocności uchwał takich potrzeba 2/3 głosów delegatów, delegaci techniczni mają również prawo głosować.

Ogłoszenie.

Za działalność przeciwzwiązkową, Zarząd Okręgowy Zw. Niższ. Prac. P. i T. w Królewskiej Hucie, w myśl uchwały II-go Kongresu postanowił wykluczyć członka K. M. Król.- Huta, Bregułę Roberta.

Wydz. Wyk. Zarz. Głów. potwierdza to wykluczenie, co niniejszym podaje do wiadomości ogółowi członków.

Wydz. Wyk. Zarz. Głów.

T. Chamski. Sekretarz. *Stanisławski.* Prezes.

Wydawca: Zw. Niższych Prac. Poczt, Telegraf. i Tel. Redaktor odpow.: Stanisław Kiszka. Warszawa.

Druk. St. Szulc i S-ka. Warszawa, Al. Jerozolimska 65, tel. 504-91.